

תת"ע 3056/12-18 - מדינת ישראל נגד איברהים מוצטפא

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 3056-12-18 מדינת ישראל נ' מוצטפא

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי
19/2/20

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם איברהים מוצטפא ע"י ב"כ עו"ד דוד
גולן

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שהנאשם, תושב היישוב קלקיליה, נהג ביום 21/9/18 ביישוב אור יהודה בישראל ברכב שאיננו רשום באזור וזאת בלא שהיה ברשותו של הנאשם היתר מאת מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור לנהוג ברכב הנ"ל וזאת בניגוד לתקנה 578 ב. לתקנות התעבורה.

בא כוחו של הנאשם פירט בישיבת ההקראה כפירה וציין כי יש בפי הנאשם הודאה רק בנהיגה וכי, לשיטתו, לא היה לנאשם צורך באישור מפקד האזור במקרה זה.

בא כוחו של הנאשם הוסיף ופירט כי יש לו טענה משפטית בלבד ובכלל זה טענה של הגנה מן הצדק.

בהינתן שבא כוחו של הנאשם ציין בישיבת ההקראה כי אין לו צורך בזימונה וחקירתה של השוטרת שערכה את הנאשם נוהג ורשמה לו את ההזמנה לדין, ובהינתן שבהסכמה משותפת של באי כוח הצדדים הועברו טיעוניהם המשפטיים וסיכומיהם בכתב, לא נשמעו בתיק זה עדים במסגרת הליך ההוכחות.

לאחר שהועברו הטיעונים והסיכומים בכתב הבהיר הסניגור בישיבת בית המשפט ביום 27.1.20 כי אין להגנה מחלוקת על העובדות וכי ההגנה מכירה בכך שהנאשם אכן נהג ביום האירוע ברכב במקום האמור בכתב האישום וכי מדובר אכן היה ברכב שאיננו רשום באזור וכי גם נכון הוא הדבר שלא היה בידי הנאשם היתר לעשות כן.

כאמור אם כך, ההגנה הכירה בסופו של דבר שהנאשם, תושב היישוב קלקיליה, נהג ברכב כמצויין בכתב האישום, ביישוב אור יהודה ביום 21.9.18; וזאת כשרכב זה איננו רשום באזור ("אזור - כל אחד מאלה: "יהודה ושומרון ורצועת עזה" - תקנה 578 לת"ת) וכל זאת כאשר אין בידי הנאשם היתר מאת מפקד כוחות צה"ל באזור לעשות כן.

ובמילים אחרות: כל יסודותיה העובדתיים של תקנה 578 ב. לתקנות התעבורה אשר בכתב האישום כלפי הנאשם בתיק זה הם יסודות שהוכחו וזאת מכח הודאה בהם ועפ"י ראית הדו"ח שנרשם.

עיקר טענות ההגנה בתיק זה, כעולה מטיעוניה בכתב, הינם שמתקיימת לשיטתה "הגנה מן הצדק" וכי לשיטתה (ציטוט): "התקנה באה בסתירה עם עקרונות יסוד חוקתיים ויוצרת אפליה ואי שוויון". (סוף ציטוט).

קראתי את סיכומי ההגנה, את סיכומי התביעה, וגם את תגובת ההגנה לסיכומי התביעה.

מצאתי כי העבירה המיוחסת לנאשם הוכחה במלואה וכי לא בוססה לנאשם כל הגנה.

אסביר:

תקנה 578 ב. לתקנות התעבורה הינה חיקוק המצוי בדיני מדינת ישראל והינה תקנה מתקנות התעבורה.

לא הודגם מפני בכל דרך ע"י ההגנה כי אכיפה של דבר דין זה של מדינת ישראל (שהינו תקנה מתקנות התעבורה כאמור) והעמדה לדין של הנאשם כנהג בעקבות הפרתה על ידו באירוע זה, עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגיונות משפטית (ס' 149(10) לחסד"פ) ולטעמי אף לא הודגם שבסתירה כלל.

לא צורפו ע"י ההגנה כל ראיות ולא נשמעו מצד ההגנה כל עדים על מנת לבסס טענה שכזו.

על מנת לבסס טענת "הגנה מן הצדק" (ס' 149(10) לחסד"פ כאמור) אין דין באמירות כלליות (ראה סיכומי ההגנה בתיק).

הטיעון לקיום "הגנה מן הצדק" נדחה לפיכך.

ובאשר לטיעון של ההגנה אשר לפיו (ציטוט): "התקנה באה בסתירה עם עקרונות יסוד חוקתיים ויוצרת אפליה ואי שוויון" (סוף ציטוט) הרי שבעניין זה אין לי אלא להפנות את ההגנה (כפי שבצדק כבר הופנתה על ידי התביעה בסיכומי

התביעה) להחלטות שניתנו זה מכבר ע"י בג"צ. (ראה סיכומי התביעה).

לאחר כל אלה, ומשלא נמצאה הגנה לנאשם והוכחו כל יסודות העבירה, מורשע הנאשם בביצוע העבירה על תקנה 578 ב. לתקנות התעבורה כמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 19 פברואר 2020, במעמד הצדדים